

Stk. 2. Indenrigsministeren træffer med tilslutning af folketingets finansudvalg beslutning om, hvorvidt aflønning og udbetaling af andre ydelser kan finde sted og efter hvilke nærmere regler.

Stk. 3. Indenrigsministeren bestemmer med tilslutning af folketingets finansudvalg hvorvidt og i hvilket omfang staten deltager i udgifter til aflønning af det i § 23 omhandlede personale.“

33. Efter § 30 indsættes som ny § 31:

„*Stk. 1.* Til tjeneste i civilforsvaret, bortset fra civilforsvarskorpset, kan anvendes følgende grupper af værnepligtige:

a. Værnepligtige, der er erklæret for tjenstdygtige, men som ikke er blevet bestemt til indkaldelse til forsvaret eller civilforsvarskorpset.

b. Værnepligtige, der er udskrevet som egnede til hjemmeværnet, jfr. § 13, stk. 2, pkt. 2, i lov nr. 168 af 31. maj 1961 om hjemmeværnet, men som ikke er blevet bestemt til indkaldelse hertil, og som af forsvarsministeriet overføres til tjeneste i civilforsvaret.

c. Værnepligtige, som er erklæret for stedse uskikkede til al tjeneste i forsvaret, herunder hjemmeværnet og civilforsvarskorpset, men hvis helbredstilstand ikke er til hinder for, at de deltager i tjeneste i civilforsvaret.

Stk. 2. De i stk. 1 omhandlede værnepligtige står efter regler, der fastsættes af indenrigsministeren, til rådighed for civilforsvaret indtil udløbet af det kalenderår, i hvilket de fylder 50 år.

Stk. 3. De indkaldte gennemgår en grunduddannelse, der omfatter indtil 200 timer. Under denne uddannelse vil de pågældende kunne indkvarteres under kasernemæssige forhold.

Stk. 4. Efter grunduddannelsen gennemgår de værnepligtige en fortsat uddannelse, der ikke må medføre pligtig tjeneste udover 50 timer om året i 2 år, og som så vidt muligt foregår uden for normal arbejdstid. Herudover kan de værnepligtige genindkaldes til lejlighedsvis mønstringer og øvelser af kortere varighed. Den fortsatte uddannelse påhviler for værnepligtige, der indgår i den i § 22 omhandlede hjælpe-tjeneste, vedkommende civilforsvarskommission, og for værnepligtige, der er afgivet

til løsning af de i § 16 omhandlede opgaver, vedkommende politimester, jfr. dog §§ 17 og 24.

Stk. 5. Blandt de indkaldte værnepligtige udtages i fornødent antal egnede befalingsmænd, fortrinsvis sådanne, der selv ønsker det. Disse gennemgår en supplerende uddannelse, omfattende indtil 200 timer, eventuelt under kasernemæssig indkvartering. Efter uddannelsen til befalingsmænd er de — bortset fra deltagelse i mønstringer og øvelser — forpligtede til at gøre tjeneste i indtil 4 år, regnet fra afslutningen af befalingsmandsuddannelsen. Tjenesten må ikke omfatte mere end 50 timer om året.

Stk. 6. Indenrigsministeren fastsætter i øvrigt de nærmere regler for den i stk. 3-5 omhandlede uddannelse m. v., ligesom han fastsætter regler om de værnepligtiges forhold under tjenesten, herunder om deres kvarter, forplejning, beklædning, lønning, fribefordring og lignende.

Stk. 7. Samtlige udgifter i forbindelse med den her omhandlede værnepligt afholdes af staten.“

34. § 31 ændres til § 32, og stk. 1 affattes således:

„*Stk. 1.* Personer, hvem der påhviler pligt til møde ved de militære værn (herunder hjemmeværnet) i tilfælde af mobilisering eller forhøjet beredskab inden for disse, kan ikke anvendes i civilforsvaret.“

35. Til ny § 32 føjes som nyt stk. 3-4:

„*Stk. 3.* Indenrigsministeren træffer bestemmelse om, hvilke personer der bør fritages for mødepligt inden for civilforsvaret, for i katastrofetilfælde at kunne forblive i anden virksomhed af livsvigtig betydning.

Stk. 4. Forsvarsministeren træffer efter forhandling med indenrigsministeren bestemmelse om, i hvilket omfang ikke-tjenstgørende værnepligtige, der er uddannet ved en af forsvarets myndigheder, men som ikke er bestemt til ved fredsstyrkernes forøgelse at give møde ved en af disse, jfr. § 13, stk. 2, pkt. 1, i lov nr. 168 af 31. maj 1961 om hjemmeværnet, kan overføres til civilforsvaret. Indenrigsministeren fastsætter de nærmere regler for dette mandskabs tjeneste.“

36. § 32 ændres til § 33.